श्येनः कपोतं कक्षान्तरिवान्विष्यन् जगाम सः ॥ ५३३ ॥
ततोऽनिःशेषितापाये तस्मिन् कुर्वन् स दिग्जयं ।
आशन्नाब्धेस्तटे सिन्धोस्समुपाविशयद्बलं ॥ ५३४ ॥
प्रतस्थे दिवसैर्द्वित्रैरथ पूर्वार्णवोन्मुखः ।
कर्षन् वेलानिलस्पर्शोत्सृष्टध्वजपटाश्वमूः ॥ ५३५ ॥
ततस्तस्मिन् सरित्पारे दक्षिणास्मिन् क्षमापतेः ।
तस्थावरमुडिः सैन्यं स्वच्छत्रांकं प्रकाशयन् ॥ ५३६ ॥
भूरिभेरीरवोद्गारि प्रबलं वीक्ष्य तद्बलं ।
प्रजज्वाल जयापीडः पीतसर्पिरिवानलः ॥ ५३७ ॥
स जानुदघ्नं निर्विघ्नं पश्यन्नग्रे सरिज्जलं ।
अपूर्ववादभूमिज्ञः क्रुद्धस्तत् तं व्यगाहत ॥ ५३८ ॥
मध्यं प्राप्ते नृपे पूर्णा वेलया वर्द्धमानया ।
अकालेऽभूद्गाधाम्भाः सार्णवाभ्यर्णगा सरित् ॥ ५३९ ॥
नरनागाश्वबहुलं तथा सैन्यं महीपतेः ।
प्रवृद्धया प्लाव्यमानं क्षणात् संक्षयमाययौ ॥ ५४० ॥
नृपतिर्वीचिसंमर्दभ्रंशिताभरणांशुकः ।
बाहुभ्यां लहरीश्छिन्दन् जलैर्दूरमनीयत ॥ ५४१ ॥
एकस्य करुणाक्रन्दैः सैन्यस्यान्यस्य गर्जितैः ।
सरित्तरङ्गघोषैश्च बभूवुस्तुमुला दिशः ॥ ५४२ ॥